

<http://physicsweb.org/article/news/9/4/12>

2005/04/21

تک خال - آبر عدسی

فیزیک‌پیشه‌ها یی از ایالات متحده، اولین آبر عدسی ی اپتیکی را از یک لایه ی نازک نقره ساختند. ضریب شکست این عدسی منفی است و با استفاده از آن می‌شود از ساختارها یی با تفکیک حدوداً یک شش^۰ م طول موج به کارفته عکس گرفت، و به این ترتیب بر حد پراش غلبه کرد [۱]. خیانگ ژانگ [۲] و هم‌کارانش از دانشگاه کلیفرنیا دریرکلی [۳] می‌گویند این عدسی کاربردها ی زیادی خواهد داشت، از جمله تصویربرداری از اجسام نانومقیاس با نور.

در عدسی‌ها ی سنتی ی با ضریب شکست مثبت، تصویر به این ترتیب درست می‌شود که امواج نور گسیلیده از جسم جمع و سپس خم می‌شوند. اما اجسام امواج محسوسونده هم می‌گسیلنند که این امواج اطلاعات زیادی درباره ی جسم در مقیاس کوچک دارند. سنجش این امواج بسیار دشوارتر است، چون این امواج به طور نمایی میرا می‌شوند و به صفحه ی تصویر نمی‌رسند. به این پدیده حد پراش می‌گویند.

در 2000 جان پندری [۴] از ایمپریال کالج [۵] در لندن پیش‌نهاد کرد ماده‌ای با ضریب شکست منفی (یعنی ماده‌ای که نور را نسبت به مواد معمولی در خلاف جهت می‌شکند) می‌تواند این امواج محسوسونده را بگیرد و کانونی کند. این ایده ی عدسی ی کامل (یا آبر عدسی) بیش از 30 سال پس از آن مطرح شد که فیزیک‌پیشه‌ی روس ویکتور وسلاگ [۶] برای اولین بار وجود مواد ی با ضریب شکست منفی را تصویر کرد. در چنین آبر عدسی یی امواج الکترومغناطیسی یی که به ناحیه ی با ضریب شکست منفی می‌رسند یک حرکت جمعی ی امواج سطحی (مثل نوسان‌ها ی الکتریکی) را بر می‌انگیزند. (به این برانگیخته‌گی‌ها پلاسمون‌ها ی سطحی هم می‌گویند). این فرآیند باعث بازیابی و تقویت امواج محسوسونده می‌شود.

در 2003، گروه ژانگ نشان داد امواج محوشونده ی اپتیکی را واقعاً می‌شود با گذراندن شان از درون یک آبرعدسی ی نقره تقویت کرد. حالا همین گروه یک گام جلوتر رفته و نشان داده با این آبرعدسی (که کلفتی یعنی فقط 35 nm است) می‌شود از اجسامی به کوچکی ی 40 nm عکس گرفت. تفکیک میکروسکوپ‌ها ی اپتیکی ی موجود، فقط تا حدوداً 400 nm است، که حدود یک دهم قطر یا خته ی سرخ خون است.

ژانگ می‌گوید: «کار ما یک روش جدید تصویربرداری به دست می‌دهد که با آن می‌شود بر حدپراش اپتیکی غلبه کرد. این کارتوان آن را دارد که گستره ی وسیعی از فناوری‌ها را زیوروکند.» از جمله ی این فناوری‌ها می‌شود از تصویربرداری ی تفصیلی ی زیستپژوهشکی به شکل درجا و در حالت زنده، لیتوگرافی ی اپتیکی برا ی ساختن مدارها ی الکترونیکی ی چگالتر، و مخابرات تاری اپتیکی ی سریع‌تر اسم برد.

دیوید سمیت [7] از دانشگاه دوک [8] در ایالات متحده به فیزیکس‌وب [9] گفت: «این مقاله یک گام حیاتی به جلو را گزارش می‌دهد: حدس پندری تئیید شده که یک عنصر با ضریب شکست منفی می‌تواند میدان‌ها ی نزدیک را کانونی کند، و به روشی نشان داده شده بازکانونی شدن امواج محوشونده رخ می‌دهد و تصویر درست می‌شود.» پندری می‌گوید: «این کاردستیافته ی چشم‌گیری است. آبرهم گرایش را قبل از بس آمدها ی میکروموج نمایش داده بودند، اما این اولین آبرتفکیک در بس آمدها ی اپتیکی است. این جا است که بزرگترین جایزه (از نظر کاربردها) خواهد بود. من از این نتیجه فوق العاده راضی‌ام.»

[1] Science **308** 534

[2] Xiang Zhang

[3] University of California at Berkeley

[4] John Pendry

[5] Imperial College

[6] Victor Veselago

[7] David Smith

[8] Duke University

[9] PhysicsWeb